

Cuprins

Tovarăși de cameră.....	5
<i>În loc de postfață. Depoziție</i> (Constantin Cheianu).....	271

Baba Vera venea peste tine, intra și în baie, și la WC, n-avea treabă, n-avea frică, intimitate – pula. O vedeai uneori cu un ochi vînăt, a avut și piciorul în ghips, și o mînă ruptă, odată era cu gîtul în ghips, dar a continuat să vină la lucru. Zinu locuia cu Viorel Zombi, cu Radu, Hector și Gellu, la etajul IV. Cînd te suna cineva, vahtiorșele trebuiau să te cheme la telefon, una din obligațiile lor. De obicei trimiteau pe cineva care trecea pe acolo:

— Cheamă-l pe Zinu din 96 la telefon.

Te duceai, băteai în ușă – „Zinu la telefon” – *spasibo – ne za što*. O dată, cînd a sunat mama prietenei lui Zinu, care era în anul I, prietena, nu Zinu, baba Vera s-a dus ca s-o cheme. Și fiindcă știa tot ce mișcă în cămin și Oxi nu era în cameră, s-a dus la Zinu și n-a mai bătut la ușă, a intrat ca la ea acasă, doar căminul e al ei, s-a belit, a ieșit.

— Nu vine fiiculița matale la telefon.

— Nu-i la cămin?

— Este, dar e într-o cameră de băieți.

— Și n-ați chemat-o, nu i-ați spus c-o sună mamă-sa?

— Nu.

— De ce?

— Că era ocupată.

— Păi, ce face?

— Se fute cu Zinu.

Asta, fetița mamei de 17 ani, scăpată la oraș și la pulă, dar sfîntă la ea în sat, aflînd de fapta eroică a babei Vera, a înghițit un pumn de pastile (mai multe n-avea), să-și ia zilele și nopțile. Viorel Zombi, marele șahist, marele poet, discipolul lui Macu, ne povestea că iubiței n-aveau nevoie de discreție pentru intimitate, se futeau ca iepurii sălbatici, nu încuiau

ușa, ca să nu rămână vreunul dintre ei afară, iar cu dragostea nu te joci. Noaptea – nici o problemă, și-o trăgeau ca și cum ar fi fost doar ei în cameră, ceilalți nu-i deranjau. Venea fata când i se scula ei sau iubitului ei, se futeau, apoi se întorcea în camera ei și-și continua viața studentească, dacă nu adormeau după aia unul peste altul. Dimineața „Bună dimineața, băieți, vă fac un ceai?”, apoi se duceau împreună la universitate și totu-i frumos.

Pînă la urmă Oxi n-a mai întins picioarele – n-au luat-o pastilele – așa că le-a desfăcut în continuare, drăguța de ea. Era chiar drăguță, de cîte ori o vedeai pe coridoare te gîndeai cum e la pat. S-a măritat cu Zinu, n-a zis nici ea nu, nici Zinu, din iubire sau să nu iasă vorbe în sat, nu se știe. Se știe că de la o vreme Oxi nu s-a mulțumit doar cu pula – mareeee – a lu' Zinu, la un moment dat noul ei futalău nu se mai sinchisea și venea chiar la cămin. Vrăjeală, vere, asta da liubov, să vii la femeie măritată și s-o ici (din toate pozițiile) de lângă bărbatul ei. Bine, nici Zinu nu pierdea *kolhozurile* din cămin, cînd băieții aduceau vreo putană trecea și el o tură-două, așa, din fugă, că prietenul la nevoie se cunoaște și fetița trebuie exploatată la maximum cînd e excitată ori la lucru, mai ales dacă se nimerea vreo nimfomană și Zinu și orice alt filolog destoinic trebuia să susțină filologia, să n-o facă de rușine. Zinu nu știa ce e de făcut cu soția lui, dar au hotărît prietenii, care i-au tras o bătaie iubițelului, apoi au chemat o Salvare, cică e unu' în Parcul Eroilor Necunoscuți care și-a pierdut cunoștința. Vasi, Ghena, ceilalți. Apoi s-a întors iubitul soției lui Zinu, cu băieții. Nu se știe exact cîți, dar cînd ne-am întors de la antrenament – atunci aveau loc acțiunile – nu mai era

nici un băiat în cămin, erau cu toții la plimbare cu Salvarea. Apoi s-au împrietenit. Iubițelul era doctor de puțe, pațan de treabă, dar prea pasionat de obiectul muncii. Probabil că asta a convins-o și pe soția lui Zinu, și pe Zinu. Au trăit un timp împreună, în trei, într-o mare armonie, Țucu se mutase la ei în cameră, o cameră de 3 m pe 5, serios, am stat și eu într-un asemenea buncăr. Apoi, când veni vacanța, soția lui Zinu nu s-a dus la părinții lui Zinu, ci la ai lui Țucu, iar la 1 septembrie Zinu a rămas singur în căsuța lor de doi, iar Țucu a vorbit cu Anci comandantului și a obținut... exact camera de vizavi. Au divorțat (Oxi de Zinu), s-au căsătorit (Oxi cu Țucu), au făcut un copil (Oxi cu Țucu). Zinu le cânta la ghitară sub ușa. Ieșea la orice oră de zi sau de noapte, noapte sau zi și cânta sub ușa fostei soții, cîntece triste, a început să bea, nu se trezea niciodată, nu se mai ducea nici pe la universitate, nu-l mai interesau nici curvele, cânta cîntecele plîngăcioase la ghitară, în fund, sprijinit de perete și se uita la peretele de vizavi, de un albastru-verzui deprimant. Fosta soție ieșea să încâlzească mîncarea, îl pășea și se ducea unde-i trebuie, ieșea Țucu, îl pășea și se ducea la WC, venea înapoi, pășea peste el și intra în cameră. Și-o puneau, fosta schelălăia foarte tare, acoperea orice casetofon, japonez, rusex sau americanex, Zinu se ducea și el pînă la WC, făcea o labă tristă cu ușa deschisă. De la Zinu am învățat cum se cacă într-un cămin studentesc, un lucru foarte important, mai ales pentru un sătean, lucru pe care ar trebui să-l învețe și Cis, vărul lui prietena mea. Înainte să intre Cis la facultate, scoteam cartofii bunicii lor și îmi zice: „Te-ai supăra dacă aș veni la voi să fac treaba mare când voi veni la facultate în oraș?” – „De ce, Cis, crezi că nu veți avea WC la cămin?” – „Păi intră acolo toți țărani, măcar dacă

ar fi cheia la mine și nu i-aș lăsa pe ăia care nu-s din cămin. Aș aduce câteodată și câte-o bagaboandă, dar nu știu cum o să reacționeze vară-mea”. ...Te superi dacă am să vin la tine să mă cac, că la cămin cam pute?... Când ne duceam la WC luam cu noi câteva ziare, ca să le așezăm pe colac, fizi rîdea de noi, a încercat să ne povestească de câteva ori tehnica, dar n-a mai reușit pînă la urmă, era, într-adevăr, cam greu de povestit, mai ales că noi – la vîrsta aia – ne jenam să discutăm intimități din astea. Pînă l-am văzut pe Zinu – se căca cu ușa deschisă, stătea cu picioarele pe colac, nu cu curul, și citea un ziar: „Noroc”, treceai pe lîngă el, n-avea nici o treabă, te saluta, te mai și întreba câte ceva. Iaca, Cis, așa se cacă la cămin.

De obicei părinții sînt cel mai bun exemplu. Dar uneori ei exagerează prin bunătatea lor. S-o prezentăm pe Y: Eu îl cunosc pe Serioja încă din institut. Acum trăim în același apartament, el are apartamentul său, dar mama lui, care e businessman, a hotărît că trebuie să locuim împreună cu ea, iar apartamentul lui să fie depozitul ei. Am aflat întîmplător de la vecina de la apartamentul nostru că mama prietenului meu îi aduce fiului ei în apartamentul nostru prostituate. Mama lui S: Mie îmi place de Y și vreau ca viața fiului meu cu ea să fie frumoasă, dar știu că lipsa practicii sexuale la bărbați lipsește viața de familie de multe plăceri, pînă aceasta dispare. Mie mi s-a întîmplat asta și încerc să-i ajut pe ei, îi aduc lui Serioja prostituate ca ei să trăiască bine. Y: Nu vă băgați în viața noastră, noi ne descurcăm și fără ajutorul tău. Naghiev, realizatorul emisiunii: Serioja. S: Mamă, nu înțeleg de ce încerci să strici relația noastră (înșiră niște „hărți”), nu poate fi vorba de nici un sex. Eu fac

Mihail Vakulovski

experimente științifice. Mama lui S: Doamne iartă-mă, ce experimente științifice? S: La sfârșitul secolului XXI gazele naturale se vor termina, așa că eu am hotărît să salvez planeta și am inventat un aparat care va înlocui gazele naturale, mai ales că Irakul acum are asemenea probleme, așa că s-ar putea ca aparatul meu să devină util mai degrabă decât vă închipuiți. Vă rog să aduceți aparatul în studio. (Se cară un fel de mașină de spălat). S: Acest aparat inventat de mine extrage din ființele umane gazele... Naghiev: Bășinele... sau ce? S: Altminteri, în limbaj științific astea se numesc fluctuații. Naghiev: Bășinele, sau ce? S: Ei, aceste fluctuații sînt absorbite de acest aparat... (aparatul explodează, toți își scot din buzunare batistele și-și acoperă nasu'). S: Doamne, stingeți aparatul, el încă e în stadiul de experimentare. Mama lui S: Serioja, dar ce-ai făcut cu banii pe care ți i-am dat, ce-ai făcut cu banii, Serioja? Y: Ce faci, Serioja, le pui pe prostituatele alea să se bășească în apartamentul nostru?

WC-ul era o cameră unde nu era indicat să intri prea des și, mai ales, să nu întârzi prea mult pe-acolo. Deși se făcea curățenie zilnic, era o putoare care-ți intra în haine și-n piele și de care scăpai ceva mai greu, oricum, trebuia să te plimbi după aceea vreo jumă de oră prin parc ca să-ți iasă mirosul din haine, iar pînă la facultate ajungeai în 15-20 de minute. Chiuvețele erau foarte murdare, luam cu noi multe ziare, pînă am învățat tehnica de la Zinu. Nu închidea niciodată ușa. Se căca și fuma, făcea bule din fum, trăgea bășini, medita. La început e cam greu. O dată mi-a alunecat piciorul și m-am sprijinit cu mîna, care nimerise în WC... M-am spălat de 70 de ori cu săpun pînă am pus mîna pe mîncare. Mîna dreaptă.

— Noroc.

- Noroc.
- Și mai fași? Tot cu-așcea?
- Tăt normal. Tu?
- Ghini, ei hai cî mă grăghesc.
- I hai, ghini cî-i ghini. Poka. Transmite-i privet lu po-drug-ta dari.

La facultate WC-ul pentru bărbați era în capătul coridorului de la etajul II, era haios să-i vezi pișîndu-se, bășîndu-se și căcîndu-se pe profii atît de constipați științific la ore. Lui Mizzi îi plăcea să-i salute țipînd: „Bună ziua, Vitalii Zaharîci! Ce mai faceți? A?”. „Bună ziua, tovarășu Zagaescu. N-aveți mai multă hîrtie?”. Pentru așa ceva erau numai bune conspectele lui, blea. Iată cum începe conspectul la „Limba moldovenească contemporană. Fonetica”. Lector: Zagaescu Vladimir Cuzmici. Prima lecție: Introducere (6 octombrie 1989): „Clasicii marx.-len. au dovedit că lb. e un fenomen social. V.I. Lenin definește lb. ca cel m. important mijloc de comunicare între oameni. F. Engels: „Necesitatea comunicării apare pt I dată în procesul muncii colective”.”. Iată, sub conspectul lui Zagaescu, și „Introducere în teoria literaturii” cu docent Elena Zău. „I-a lecție. 5.X.89. Bibliografie:

- 1) K. Marx și F. Engels
- 2) V.I. Lenin, „Despre lit. și artă”
- 3) Program PCUS
- 4) Materiale ale congres. 27 al PCUS
- 5) Abramovici, „Intr. în t. lit”, § 1-4
- 6) Timofeev L.I., „Bazele t. lit.” (rusă)
- 7) Nicolaev, „Intr. în t. lit”. (rusă)
- 8) L.I. Curuci, „Busola filologului cercetător”.